

ne gøre en forskel. Problemet har jo hidtil været, at alting er gået op i skriftlig politik og derefter er blevet sat op på nogle hylder og derfor ikke har haft nogen særlig stor effekt. Dette her skaber synlighed, og kan man nævne ét eksempel, som har skabt mere synlighed, end lige netop smileyordningen kommer til at gøre?

Kl. 14.10

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Nu har jeg jo ikke deltaget i så mange diskussioner om selve udformningen af smileyordningen, men jeg kan se af det resultat, der er kommet ud af det, at det er kun ganske få virksomheder, der får den grønne smiley, nemlig dem, som har et arbejdsmiljøcertifikat, og så kan jeg ikke se, hvorfor certifikatet i sig selv ikke er lige så godt. Min pointe var: Er det ikke noget med, at virksomhederne selv beslutter, om de vil have det offentliggjort på f.eks. internettet? Sådan har jeg forstået det.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Det er jo godt, at vi på denne måde kan få rettet nogle misforståelser. Virksomhederne skal ikke selv bestemme det, det kommer ind på Arbejdstilsynets hjemmeside, det skal ligge derinde. Derudover er der indskrevet i den reform, som vi har været med til at lave, at man efter en kortere periode skal tage op til drøftelse, hvorvidt det virker effektivt nok, og hvis det ikke gør det, så kan der komme yderligere tiltag på banen.

Det er godt nok, at vi kan få opklaret nogle ting, så debatten ikke kun bygger på rene fordomme, som jeg kan forstå at det åbenbart har været tilfældet indtil nu fra SF's side. Men jeg kan godt forstå, og jeg har også forståelse for, at det ikke kan lade sig gøre for SF at pege på noget, som har en større synlighed, for denne ordning har simpelt hen synlighed nummer et. Men hvis man har så meget imod en smileyordning, vil jeg bare høre, om det nu er blevet SF's politik, at man skal afskaffe smileyordningen inden for fødevarerområdet, for hvis det er så dårligt på det område, vi taler om her, må det jo også være en katastrofe på et andet område. Er det SF's politik, at vi skal af med ordningen på fødevarerområdet?

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Jeg vil sige, at der er altså meget stor forskel på en smiley på en arbejdsplads og fødevarersmileyen, så det har SF ingen intentioner om. Det, der er pointen ved en smiley i en fødevarerbutik, er jo, at hvis den er sur, kan man købe ind et andet sted, og netop af den grund er SF imod, at man har smileys på sygehusene, hvor man kan blive indlagt akut, for her kan man ikke vælge noget andet.

Nu ved jeg ikke, hvor synligt noget er, når det bliver offentliggjort på SF's hjemmeside. Men jeg har forstået, at det koster rigtig mange millioner, og jeg har forstået, som jeg også sagde i min ordførertale, at i sig selv giver det ikke et bedre arbejdsmiljø at have en smiley på døren og da slet ikke, hvis den er gul eller rød.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg bed mærke i, at fru Lene Garsdal talte om, at BST skulle betyde, at man fik øget og bedre rådgivning. Men er sandheden ikke, at BST betyder, at man er tvunget til at betale for, at nogle i princippet kan få en øget og bedre rådgivning, hvis de altså ønsker at modtage den, i modsætning til det, der nu kommer til at ligge i arbejdsmiljøreformen? Hvis man ikke selv sørger for at få rådgivning, så ens arbejdsmiljø kan komme i orden, bliver man ikke bare tvunget til at betale for at få rådgivning, men rent faktisk pålagt at modtage rådgivningen, så er den store forskel i virkeligheden ikke, at ifølge SF's forslag bliver man bare tvunget til at betale nogle penge, mens det er sådan, at med det forslag, vi har lavet i samarbejde med regeringen, bliver man pålagt at modtage rådgivning?

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Ja, det er fuldstændig korrekt, at man bliver tvunget til at være medlem ifølge vores forslag, bl.a. fordi vi kan se af den undersøgelse, der er lavet, at man er glad for ordningen, og vi ved, at mange ikke vil anvende rådgivning, hvis der ikke er betalt for den på forhånd.

Som vi har talt om før, har vi en helt forskellig tilgang til tingene. Min pointe er, at i det løbende samarbejde med bedriftssundhedstjenesten kan man diskutere arbejdsmiljøpolitikken på den enkelte virksomhed, mens det er sådan, at i det system, som arbejdsmiljøreformen peger på, er egenindsatsen ikke vigtig. Arbejdstilsynet kom-